

vozu, nepodarilo, h o c i i š i e l p o m a l y, vykrútiť predpísaný malý zákrut do ľavej strany silnice tak, aby zostal na ľavej strane a neprišiel do cesty motocyklistovi, idúcemu na druhej strane silnice, nemožno shľadať nedbalosť, za ktorú by bol obžalovaný M. O. pre nastalý úraz motocyklistu V. S-a t r e s t n e zodpovedný. Ponevác t e d y nebolo u obžalovaného M. O. shľadané zavinenie, vyžadované k trestnej zodpovednosti podľa § 310 tr. zák., bolo jeho zmätočnej sťažnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 a) tr. por. vyhovené a bol podľa § 33 I. odst. nov. k tr. por. vyneseny oslobodzujúci rozsudok. Toto opatrenie muselo byť z úradnej povinnosti pre vzájomnú spojitosť učinené podľa posl. odst. § 384 a podľa § 387 tr. por. aj u obžalovaného inž. Š. N., hoci on zmätočnú sťažnosť nepodal. Tento obžalovaný, ktorý účinkoval pri skúške obžalovaného M. O. ako skúšobný komisár, nie je vôbec zodpovedný za následky, privedené len nedovednosťou skúšaného, ktorú mal práve poznať a posúdiť ako skúšobný komisár, keď nebolo v jeho moci týmto následkom zabrániť. V tomto ohľade nie je však možné uznať na jeho nedbalosť ani v tom, čo urobil, aby už nastávajúcej srážke zabránil, keď sa snažil podľa možnosti napraviť chybu M. O-u trhnutím volantom, čo sa mu však nepodarilo, lebo poškodený V. S. už sa s autom srazil. Pre nedostatok dajakej nedbalosti v smysle § 310 tr. zák. bol inž. Š. N. tiež podľa § 326 čís. 1 tr. por. od obžaloby oslobodený.

Čís. 4638.

Z nezákonného vyhlásenia (doručenia) rozsudku a z nesprávneho poučenia o práve podať zmätočnú sťažnosť nemôžu obžalovanému vzniknúť nové lehoty k podaniu opravného prostriedku.

(Rozh. z 22. februára 1933, Zm IV 103/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci, zavedenej pred krajským súdom v Prešove proti O. L. a spol., obžalovaným zo zločinu ťažkého ublíženia na tele, vo verejnom zasedaní senátu zmätočné sťažnosti obžalovaných O. L. a J. L. a ich prevedenie odmietol.

D ô v o d y:

Na odvolacom hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. septembra 1932 obžalovaní O. L. a J. L. boli zastúpení osobitným obhájcom. Rozsudok vrchného súdu toho istého dňa bol vyhlásený osobitnému obhájcovi, ktorý si vyhradil 3 dni na ohlásenie zmätočnej sťažnosti bez toho, že by bol žiadal doručenie rozsudku. V smysle odst. II. § 431, § 388 tr. p. a § 31 tr. p. nov. menovaní obžalovaní boli t e d y oprávnení zmätočnú sťažnosť podať u vrchného súdu, a to do troch dní rátaných od vyhlásenia rozsudku, konaného u vrchného súdu. Ponevác v týchto troch dňoch zmätočná sťažnosť u vrchného súdu podaná nebola, podľa

odst. I. § 425 tr. p. zaslal odvolací súd spisy krajskému súdu so sdele-
ním, že zmätočná sťažnosť podaná nebola. Krajský súd porušením pred-
pisu odst. II. § 425 tr. p. vyhlásil, resp. dal vyhlásiť rozsudok vrchného
súdu horemenovaným obžalovaným s tým mylným poučením, že majú
právo podať zmätočnú sťažnosť. Následkom toho obžalovaný J. L. dňa
18. novembra 1932, obžalovaný O. L. však — zastúpený obhájcom drom
A. B. — dňa 24. novembra 1932 podali zmätočnú sťažnosť u kraj-
ského súdu. Dňa 10. decembra 1932 však menovaní obžalovaní podali
prevedenie svojich zmätočných sťažností tiež u krajského súdu. Po-
neváč z mylného poučenia, ktoré obdržali od krajského súdu, obžalo-
vaní nemôžu čerpať právo napadnúť rozsudok po uplynutí zákonom
k podaniu zmätočnej sťažnosti stanovenej trojdňovej lehoty, ktorá má
sa rátať od 22. septembra 1932, preto ich zmätočné sťažnosti sú opoz-
dené a boli podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietnuté.

Čís. 4639.

**Spolupachatelství zločinů zpronevěry, podvodu a podvodného úpad-
ku a přečinu nedbalého úpadku.**

Pro předpoklad »spolupachatelství« několika osob při téžže trest-
ném činu nestačí, že byl uskutečněn stejný, k témuž protiprávnímu
účinku se nesoucí zlý úmysl dotčených osob.

Osoby, jejichž úmysl směřuje k témuž protiprávnímu výsledku, jsou
spolupachateli jen, spolupůsobí-li při samotném jednání, ve kterém zá-
kon spatřuje stíhaný jím prostředek uskutečnění dotčeného zlého úmyslu
(vědouce každý o stejnoměrné činnosti ostatních).

K posouzení, odpovídá-li ta která z osob zúčastněných na určitém
trestném činu jako spolupachatel, je nezbytně třeba i zjištění, jakým
způsobem, najmě kdy a kde byl společný zlý úmysl tou kterou z osob
těch uskutečňován (uskutečněn), nezůstala-li přes svůj úmysl vůbec
nečinnou.

Spolupachatelství na zpronevěře mohou se dopustiti jen osoby, jimž
byla dotčená věc svěřena; ani osoba, již byla věc svěřena, nedopouští
se zpronevěry, stal-li se zadržovací nebo přivlastňovací úkon, aniž
k němu činně přispěla působením na vůli osoby, která věc zadrží nebo
si přivlastní, nebo jinak, omezujíc se na pouhé nepřekážení úkonu,
o němž již věděla v době, kdy byl předsevzat.

Při zločinech podvodného a přečinech nedbalého úpadku je možné
spolupachatelství dlužníka a osoby samostatně jeho věci vedoucí na
téžže trestném činu v tom smyslu, že každý z nich — v pří-
padech § 205 a) tr. zák., po případě u provádění p o v š e c h n ě do-
hody a p o v š e c h n ě společného úmyslu poškozovacího — předse-
vezme samostatně jednání, které buď v souvislosti s jednáním druhého
spolupachatele způsobí škodný výsledek zákonem předpokládaný (zma-
ření nebo ztenčení uspokojení věřitelstva nebo části jeho, poškození
všech nebo některých věřitelů), nebo způsobí trestný výsledek někte-
rého z těchto druhů, který by byl nenastal, kdyby bylo zůstalo jen při
jednání druhého spolupachatele.